

RESSONS

Des del govern que mana sortí una disposició decretant la destitució del nostre Ajuntament popular i posant-hi un altre anomenat «gestor» integrat per elements del partit Radical i de la Ceda. Esperem d'ells una actuació tal com requereixen el pensament i els interessos del poble.

Fa estada entre nosaltres el comerciant de taps N'Enric Bassas Capell amb senyora i filles, gerent de la casa Roura i Forgas de Liverpool. Que els hi sigui el més agradable possible llur permanència en nostra companyia.

Es trova aquí igualment el metge En Francesc Tipell i senyora.

Salud i bona estada el hi desitgem des d'aquestes columnes.

Em comptat també entre nosaltres el distinguit i ver amic En Pere Rosselló, senyora i fills, havent-nos prompte deixat reclamat per les seves ocupacions en la Lliga de Ginebra.

Ha estat acceptada la dimissió que tenia presentada el jutge En Florenci Vilar tornant a possessionar-se'n el que abans l'exercia En Martí Culubret.

El dimarts passat dia 27 a les 10 de la nit, la Junta del Casino Obrer «La Fraternalitat» ens obsequià contractant l'orquestra «La Principal» de La Bisbal amb una escollida interpretació de sardanes i balls. Fou un èxit veritable.

Ha celebrat la seva Festa Major i amb força lluïment la nostra barriada de Sant Antoni durant els dies 1, 2 i 3 del corrent.

El dia 2 del corrent deixà d'existir el conegut veí i sastre d'aquesta a resultes d'un fort atac d'apoplegia, N'Emili Magarit Descaire.

Rebin vídua i fills nostre més sentit condol.

Nostra opinió.—Per mandat emès pel departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, inserit en el Butlletí Oficial del dia 23 d'Agost, es decretà la destitució de l'Ajuntament d'elecció popular del 19 de Novembre del 1933 i llur substitució per una Comissió gestora in-

tegrada per elements dels partits Radical i Ceda.

En nombres passats avançàvem nostra impressió sobre el particular i ens ratifiquem en les mateixes, afegint-hi ademés que és un absurd i que entenem que els elements que avui rexeigen els destins del poble, han tingut un greu error de tàctica i han estat completament equivocats en acceptar llurs càrrecs.

Raons? Aquestes. Primera la d'anar contra el pensament de la majoria dels calongins, com, més que de sobres i d'una manera patent saben. Segona, que si hem de creure en les declaracions del Govern Central, no valia la pena, per tant poc temps com manca per compulsar l'opinió, arriscar-se a atreure's probablement, la repulsa d'una gran part de població, a menys de que poderoses raons així ho aconsellin. Tercera, que si bé no estàvem conformes amb l'actuació de l'anterior Ajuntament, entenem que no es pot ni es deu apoiar la violència que suposa l'acta comès que els desautoritza per complert per ésser contra la llei, com constantment pregonem des d'aquestes columnes, a menys que ens oblidéssim del que diem. Quarta, que en cert modo, podria acceptar-se com a càstic en el cas que a l'octubre s'hagués delinquit; no essent així manca motiu, ja que els que s'han aduït, són puerilitats per a tenir alguna excusa com s'ha de reconèixer i segurament reconeixen, perquè experiència tenim en aquets afers, o sia, com es tracten i es parlen particularment i com es plantegen a la llum pública. Quinta, que havent-hi en la casa assumptes plantejats d'una naturalesa tan delicada com la de que es tracta, en la que el poble enter hi té els ulls posats com tots sabem, la responsabilitat que ara hauran d'assumir era convenient i fins necessari que l'haguessin tinguda els propis consellers que els havien plantejat i hereditat. I sexta, que totes quantes gestores s'han nomenat arreu, donen la impressió que el que es preté, és muntar un tinglado que permeti arribar allà on per propi esforç no és possible. I això féu que caigués la Monarquia. Que no es tingui de lamentar la caiguda de la República que ens porti a altra cosa que hem de reconèixer que encara no està prou perfeccionada.

Nosaltres havem dit que la Corporació ens tindrà al costat o enfront, segons requereixen els inte-

ressos del poble i així mateix ho tornem a repetir: aplaudirem si l'actuació es bona; protestarem si no és bona ni és justa. I aclarint més, ho diem d'aquesta manera perquè, no essent ni blancs ni negres, dintre el periòdic, ens creiem amb el dret i amb el deure d'obrar així.

Coses per veure i per creure

El nostre rellotge del campanar és de lo més divertit que un imaginar-se pugui. Sempre la mateixa dèria d'avançar-se a tots els altres.

En veritat que les autoritats de la vila han tingut sempre i amb bon fi la precaució d'avançar-lo uns pocs minuts, en mires a certes necessitats en què es troba Calonge. Si es complís al peu de la lletra aquestes disposicions, ni necessitat tindríem de fer-hi aquests comentaris.

Però, senyors, quan ja ha arribat a sobrepujar els quinze minuts a l'hora certa, allò no pot aguantar-se més.

Un hom no pot fiar-se'n mai, si no vol sortir-ne sempre malament. Es comprèn que de tant sentir parlar d'autonomies o independències el nostre rellotge s'hagi contagiats d'aquestes coses i vulgui fer ho tal com li dóna la gana.

Hi ha qui ha arribat a comprovar a força de temps i paciència, el que aquest s'avança cada dia i fins cada hora. El ditxós que això sap, si és una miqueta fort de comptes, ja ho té resolt aviat. Un s'ho trampeja a la seva manera, sols amb unes sumes, vàries restes, certes multiplicacions i algunes divisions acaba sortint-ne amb l'hora oficial justa si entre tant número no s'ha equivocat.

Tal desorganització horària, podria ens nembla molt fàcilment arranjar-se amb certa cura per part de qui toqui tenir-n'hi. Tal vegada, si així fos, ens estalviariem d'ocupar-nos un altre dia d'aquest assumpte, que a nosaltres també ens fa poca gràcia enfrontar-nos amb coses de tanta alçada.

CLARIÓ